

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: *Srovnání zásahů českého a německého ústavního soudu do volebních systémů. ÚPOL, FF UK, 74 stran.*

Autor práce: Petr Šmůla

Autor posudku: Radek Buben

Kolega Šmůla si pro svou bakalářskou práci zvolil bezesporu zajímavé a aktuální téma, totiž zásahy českého a německého ústavního tribunálu do debat a rozhodování o volebních systémech. Téma je důležité nejenom *an sich*, ale také díky autorem zmíněné časté tendenci našeho ústavního soudu odvolávat se na rozhodnutí svého německého protějšku. Autor je ještě studentem práv, což mu na jednu straně usnadňuje práci na daném tématu, na straně druhé mu však hrozí, že jaksi zůstane „zajatcem“ formálně právního výkladu a svého druhu právních dějin, aniž by využil některé postupy běžné v sociálních „vědách“. Bohužel, do určité míry se mu uvedený problém přihodil.

Práce je postavena na rozhodnutích obou soudních instancí, což je logické, avšak, v textu obhajovaném na politologickém pracovišti, navíc v době, kdy se diskuze o volebním systému do ČR vrací jako bumerang, bych očekával a též vyžadoval více analýzy politických debat, jež se kolem rozhodnutí soudů vedly. A že nebyly úplně klidné.

Práce má však i jiné nedostatky:

V textu bohužel zcela absentuje rozbor literatury a toho, co se zve současný stav poznání.

Prakticky celý výklad o volebních systémech je postaven na české učebnici kolegy Chytilka a to je vskutku velmi, ale velmi málo. Autor nám velmi učebnicově, na základě jedné učebnice, vysvětluje, jak fungují volební dělitele či kvóty. Přitom by tuto zbytnou kapitolku mohl věnovat debatám o vlivu těchto proměnných v různých kontextech, nejenom v českém či německém. Jinak totiž nepřidává Chytilkově učebnici žádnou hodnotu.

Pokud autor píše, že německý volební systém bývá nesprávně chápán (s. 13), bylo by dobré uvést konkrétní ukázky onoho nesprávného chápání. Stejně tak by, s ohledem na jeho specifickou (do 90. let), mohl autor uvést důvody, jež vedly k jeho zavedení, případně přiblížit debaty, které se o něm v SRN v poválečném období vedly. Totéž by nebylo na škodu ani v českém případě (v případě našeho volebního systému). Autor by tak mohl opustit formálně právní stránku výkladu a „dostat do hry“ politiku.

Závěr je spíše banální.

Současně má Šmůlův text řadu předností.

Autor sice prakticky neprostudoval sekundární literaturu, ale je schopen svůj text postavit na výborné znalosti judikátů obou institucí. Judikáty je pak autor schopen analyzovat.

Práce má dobrou a logickou strukturu.

Autor, byť obecně podceňuje politiku, přihlíží k řadě kontextuálních okolností fungování soudů.

Práci doporučuji k obhajobě se známkou **velmi dobře**.